

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11-Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481 20 42, (044) 481 19 58
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

_____ . № _____

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ

про розгляд скарги _____
_____ від 24 липня 2025 року

Державна митна служба України розглянула скаргу _____
_____ від 24.07.2025 (вх. Держмитслужби _____) на рішення _____ митниці, оформленого листом _____ про неможливість відновлення преференційного режиму до товару, заявленого за митною декларацією _____ на підставі сертифікату з перевезення товару EUR.1 _____, і повідомляє таке.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначені Митним кодексом України (далі – Кодекс), Положенням про Державну митну службу України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та іншими нормативно-правовими актами.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та

СЕД АСКОД
Державна митна служба України

постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

Відповідно до пункту 1 статті 29 глави 1 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» (далі – Угода), кожна Сторона зменшує або скасовує ввізне мито на товари, що походять з іншої Сторони, відповідно до Графіків, встановлених у Додатку I–A до цієї Угоди.

Статтею 26 Угоди встановлено, що положення глави 1 цієї Угоди застосовуються до торгівлі товарами, що походять з територій Сторін.

При цьому для цілей глави 1 термін «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Статтею 26 Угоди встановлено, що положення глави 1 цієї Угоди застосовуються до торгівлі товарами, що походять з територій Сторін.

При цьому для цілей глави 1 термін «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Рішенням Підкомітету Україна – ЄС з питань митного співробітництва від 16.11.2023 №1/2023 про внесення змін до Протоколу I «Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва» до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами - з іншої сторони» з 1 грудня 2023 року (до 1 січня 2025 року) в Україні для цілей Угоди застосовувались правила визначення походження, що містяться в Доповненні I і відповідні положення Доповнення II до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження (далі – Конвенція), а також Альтернативні правила походження Конвенції.

Статтею 2 Доповнення I до Конвенції визначено, що з метою імплементації відповідної Угоди наступні товари вважаються такими, що вироблені в Договірній Стороні при експорті в іншу Договірну Сторону:

- (a) товари цілком вироблені в Договірній Стороні, відповідно до статті 3;
- (b) товари, отримані в Договірній Стороні, що містять матеріали, які не були повністю там вироблені, за умови, що такі матеріали пройшли достатню обробку або переробку в цій Договірній Стороні відповідно до статті 4.

Відповідно до пункту 1 статті 15 Доповнення I до Конвенції товари, що походять з Європейського Союзу, і товари, що походять з України, після ввезення до України чи Європейського Союзу, відповідно, підпадають під дію цієї Угоди за умови подання одного з таких документів:

(a) сертифікат з перевезення товару EUR.1, зразок якого наведений у Додатку III; або

(b) у випадках, вказаних у статті 21(1) цього Доповнення I, – декларація, що надалі іменуватиметься «декларацією походження», надана експортером до інвойсу, повідомлення про доставку чи будь-якого іншого комерційного документа, який описує розглядувані товари достатньо детально для того, щоб їх можна було ідентифікувати; текст декларації інвойс наведений у Додатку IV.

Аналогічні норми передбачені статтями 2 та 17 Доповнення I оновленої Конвенції, яка набрала чинності з 1 січня 2025 року згідно з Рішенням № 1/2023 Спільного комітету Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження від 07 грудня 2023 року про внесення змін до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження (ратифікована Верховною Радою України Законом України від 17 грудня 2024 року № 4148-IX).

Статтею 2 Доповнення I до оновленої Конвенції визначено, що з метою імплементації відповідної Угоди наступні товари вважаються такими, що вироблені в Договірній Стороні при експорті в іншу Договірну Сторону:

(a) товари цілком вироблені в Договірній Стороні, відповідно до статті 3;

(b) товари, отримані в Договірній Стороні, що містять матеріали, які не були повністю там вироблені, за умови, що такі матеріали пройшли достатню обробку або переробку в цій Договірній Стороні відповідно до статті 4.

Відповідно до пункту 1 статті 17 Доповнення I до оновленої Конвенції товари, що походять з Європейського Союзу, після ввезення на митну територію України відповідно, підпадають під дію цієї Угоди за умови подання одного з таких документів:

(a) сертифікат з перевезення товарів EUR.1, зразок якого наведений в Додатку IV до цього Доповнення;

(b) у випадках, вказаних у пункті 1 статті 18 цього Доповнення I, – декларація, долучена експортером до рахунка-фактури, накладної на поставку чи будь-якого іншого комерційного документа, в якому відповідні товари описуються достатньо детально для того, щоб їх можна було ідентифікувати; текст декларації про походження наводиться в Додатку III до цього Доповнення.

Процедура видачі сертифіката з перевезення товарів EUR.1 визначена статтею 16 Доповнення I попередньої редакції Конвенції та статтею 20 Доповнення I до оновленої Конвенції, і передбачає, що сертифікат з перевезення товарів EUR.1 видається митними органами Договірної Сторони-експортера за письмовою заявою експортера або його уповноваженого представника, під відповідальність експортера.

Для цього експортер або його уповноважений представник заповнює сертифікат з перевезення товарів EUR.1 та форму заяви, зразки яких наведені у Додатку IV до цього Доповнення. Ці форми заповнюються однією з мов, на яких

складена ця Конвенція, і відповідно до положень національного законодавства Договірної Сторони-експортера. Якщо форми заповнюються власноручно, вони повинні заповнюватися чорнильною ручкою прописом друкованими літерами.

Експортер, який подає заяву про видачу сертифіката з перевезення товарів EUR.1, повинен мати можливість у будь-який час на вимогу митних органів Договірної Сторони-експортера, у якій видається сертифікат з перевезення товарів EUR.1, надати всі необхідні документи для підтвердження статусу походження відповідних товарів та виконання інших умов цієї Конвенції.

Пунктом 1 статті 23 Доповнення I первинної редакції Конвенції встановлено, що підтвердження про походження є дійсним протягом чотирьох місяців з дати видачі в Договірній стороні-експортері та у зазначений період має бути подане до митних органів країни імпорту.

Статтею 23 Доповнення I до оновленої Конвенції (застосовується з 01.01.2025) передбачено, що підтвердження про походження є дійсним протягом десяти місяців з дати його видачі або складання в Договірній Стороні-експортері і підлягає поданню протягом цього періоду до митних органів Договірної Сторони-імпортера.

Підтвердження про походження, що подаються митним органам Договірної Сторони-імпортера після закінчення вищевказаного терміну, можуть бути прийняті з метою застосування тарифних преференцій, якщо ці документи не були подані до встановленої кінцевої дати через виняткові обставини.

Згідно з рішенням №2/2024 Спільного комітету Конвенції ПЄМ, ратифікованим Законом України від 01.05.2025 №4114-IX (далі – рішення №2/2024) до 01 січня 2026 року встановлено перехідний період, коли одночасно діють, як Первинна, так і Оновлена редакції правил походження Конвенції, проте для відновлення преференційного режиму докази походження, видані або складені до 1 січня 2025 року відповідно до правил додаткового застосування до Конвенції до моменту укладення та набрання чинності поправкою до Конвенції ("альтернативні правила походження") і поданих після цієї дати, протягом терміну їх дії, приймаються для преференційного режиму для ввезення товарів, які з 1 січня 2025 року перебувають або в транзиті, або під митним контролем. Ці товари можуть використовуватися для кумуляції, як це передбачено в статті 7.

██████████ звернулось до ██████████ митниці із заявою щодо відновлення на підставі статті 301 Митного кодексу України режиму вільної торгівлі до товару, оформленого у митному відношенні за митною декларацією ██████████ на підставі представленого сертифікату з перевезення товару EUR.1 ██████████, виданого митним органом Словаччини на підставі положень попередньої версії Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження.

Згідно відомостей графі 44 митної декларації ██████████ ██████████ сертифікат з перевезення товару EUR.1 ██████████ виданий митним органом Словаччини на підставі первинної редакції Конвенції не був заявлений Енергетичній митниці у встановленому порядку.

Термін дії сертифіката з перевезення товару EUR.1 [REDACTED], визначений статтею 23 Доповнення I первинної редакції Конвенції (чотири місяці з дати видачі) сплинув у січні 2025 року.

Таким чином протягом терміну дії сертифіката з перевезення товару EUR.1 [REDACTED] (чотири місяці з дати видачі) його не було представлено митним органам України, у зв'язку з чим він вважається непридатним для цілей застосування та/або відновлення преференційного режиму у червні 2025 року.

З огляду на вищевказане, вважаємо, що рішення [REDACTED] митниці (лист [REDACTED] про неможливість відновлення преференційного режиму до товару, заявленого за митною декларацією [REDACTED] на підставі сертифікату з перевезення товару EUR.1 [REDACTED] є правомірним.

Враховуючи викладене, відповідно до пункту 3 частини першої статті 26⁵ Митного кодексу України, положення статі 23, Доповнення I первинної редакції Конвенції та рішення 2/2024, Державна митна служба України вирішила залишити скаргу [REDACTED] 2025 року щодо рішення [REDACTED] митниці, оформленого листом [REDACTED] [REDACTED] про неможливість відновлення преференційного режиму до товару, заявленого за митною декларацією [REDACTED], на підставі сертифікату з перевезення товару EUR.1 [REDACTED], без задоволення.

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Митного кодексу України особа, яка подала скаргу, у разі її незгоди з прийнятим рішенням має право його оскаржити у судовому порядку.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]